

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El Govern ha d'aprovar, o modificar, les disposicions reglamentàries necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Preceptes amb caràcter de llei ordinària.*

Els títols IV, VI excepte l'últim incís del paràgraf 4 de l'article 36 i VII d'aquesta Llei, la disposició addicional quarta, la disposició transitòria primera i la final primera tenen el caràcter de Llei ordinària.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor en el termini d'un mes, a comptar de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 13 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23751 *LLEI 46/1999, de 13 de desembre, de modificació de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües. («BOE» 298, de 14-12-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, va suposar la necessària posada al dia de la legislació espanyola en la matèria, en substituir la Llei de 13 de juny de 1879, que, amb més de cent anys de vida, per bé que lògicament modificada i completada per tota una sèrie de normes posteriors, ha configurat els elements essencials del règim jurídic de les aigües continentals a Espanya. En aquest sentit, era evident que la Llei esmentada, tot i tenir una gran perfecció tècnica i constituir un model en el seu gènere per al seu temps, tenia una absoluta insuficiència per abordar la regulació jurídica de les nostres aigües continentals, tant per la nova configuració autonòmica de l'Estat nascuda de la Constitució de 1978, com per les profundes transformacions de la societat espanyola, els avenços tecnològics significatius, la pressió cada dia més gran de la demanda i la consciència ecològica creixent i de millora de la qualitat de vida.

D'aquesta manera, el text de 1985 va establir el nou règim jurídic del domini públic hidràulic dins del sistema constitucional de distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes, i va fixar així un nítid marc normatiu per a totes les administracions públiques competents, ratificat en essència per la sentència del Tribunal Constitucional 227/1988, de 29 de novembre. D'altra banda, la Llei esmentada va configurar l'aigua com un recurs unitari renovable per mitjà del cicle hidro-

lògic, que no distingia entre aigües superficials i subterrànies, per mitjà de la demanialització d'aquestes últimes, va legalitzar un complex procés de planificació hidrològica i va vincular la disponibilitat del recurs en la quantitat suficient a l'exigència de qualitat.

No obstant això, l'aplicació pràctica de la Llei d'aigües de 1985 ha permès constatar tant l'existència de diversos problemes pràctics en la gestió de l'aigua en l'àmbit nacional, que s'han de resoldre amb vista al futur, com l'absència en la Llei d'instruments eficaços per afrontar les noves demandes en relació amb aquest recurs, tant en quantitat, atès que el seu consum s'incrementa exponencialment, com en qualitat, tenint en compte la necessitat evident d'aprofundir i perfeccionar els mecanismes de protecció de la Llei de 1985.

En aquest sentit, l'experiència de la intensíssima sequera, que va patir el nostre país en els primers anys de la dècada final d'aquest segle, imposa la recerca de solucions alternatives que, amb independència de millorar la reassignació dels recursos disponibles, per mitjà de mecanismes de planificació, permetin, d'una banda, incrementar la producció d'aigua mitjançant la utilització de noves tecnologies, i atorgar rang legal al règim jurídic dels procediments de dessalació o de reutilització; de l'altra, potenciar l'eficiència en l'ús de l'aigua, per la qual cosa es requereix la flexibilització de l'actual règim concessional per mitjà de la introducció del nou contracte de cessió de drets en l'ús de l'aigua, que permeti optimitzar socialment els usos d'un recurs tan escàs, i, finalment, introduir polítiques d'estalvi d'aquest recurs, bé establint l'obligació general de mesurar els consums d'aigua mitjançant sistemes homologats de control, o per mitjà de la fixació administrativa de consums de referència per a regadius.

Així mateix, l'augment de les exigències que imposen, tant la normativa europea com la mateixa sensibilitat de la societat espanyola, requereixen que administracions públiques articulin mecanismes jurídics idonis que garanteixin el bon estat ecològic dels béns que integren el domini públic hidràulic, per mitjà d'instruments diversos, com són, entre altres, l'establiment d'una regulació molt més estricta de les autoritzacions d'abocament, perquè aquestes puguin constituir un instrument eficaç en la lluita contra la contaminació de les aigües continentals, o la regulació dels cabals ecològics com a restricció general en tots els sistemes d'explotació.

També es constata la necessitat de fer front a la significativa llacuna legal que la Llei vigent no ha resolt, com és l'absència de regulació de l'obra hidràulica, com a modalitat singular i específica de l'obra pública, a fi d'equiparar-la a un altre tipus d'obres que ja tenen una regulació específica, com ara carreteres, ports o ferrocarrils, i que, juntament amb les innovacions legals recents sobre les noves formes de finançament i execució d'obres hidràuliques que preveu la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, especialment amb la regulació del contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, permetin l'establiment d'un marc general regulador d'aquest tipus d'obres.

Alhora, és evident la necessitat de potenciar i donar suport a les comunitats d'usuaris, a fi de fomentar la participació i la responsabilitat dels diferents protagonistes en la gestió de l'aigua, i la conveniència d'augmentar també el caràcter participatiu de les confederacions hidrogràfiques, amb l'objecte d'adequar el seu règim jurídic a la jurisprudència del Tribunal Constitucional. Tot això, sens perjudici de fomentar, a més a més, la col·laboració entre les diferents administracions públiques competents, tenint en compte el seu especial protagonisme en matèria d'ordenació del territori, usos del sòl i construcció i regulació de les obres hidràuliques.

Tots aquests objectius, necessitats i demandes s'afronten mitjançant aquest text de modificació de la Llei 29/1985, de manera que, sense alterar substancialment la legislació preexistent i mantenint el seu esperit codificador, es doni resposta a les seves insuficiències, als nous reptes que exigeix la gestió de l'aigua a les portes del segle XXI, en concordança amb la nostra plena integració en la Unió Europea i a la necessitat d'atorgar la màxima protecció a aquest recurs natural com a bé mediambiental de primer ordre.

Article únic. *Modificacions que s'introdueixen en l'articulat de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.*

Els preceptes de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, que s'esmenten tot seguit, queden modificats en els termes que s'indiquen en cada cas.

Primer. S'introdueix un nou apartat e) a l'article 2:

«e) L'aigua procedent de la dessalació d'aigua de mar una vegada s'incorpori, fora de la planta de producció, a qualsevol dels elements que assenyalen els apartats anteriors.»

Segon. Es modifica l'apartat 2 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«2. El domini privat d'aquestes lleres no autoritza per fer-hi tasques ni a construir-hi obres que puguin fer variar el curs natural de les aigües o alterar-ne la qualitat en perjudici de l'interès públic o d'un tercer, o la destrucció de les quals per la força de les avingudes pugui ocasionar danys a persones o coses.»

Tercer. Es fa una nova redacció de l'article 10, amb el text següent:

«10. Els bassals situats en predis de propietat privada es consideren part integrant d'aquests predis sempre que es destinin al servei exclusiu dels predis i sens perjudici de l'aplicació de la legislació ambiental corresponent.»

Quart. Es crea un nou apartat 2 a l'article 11, i l'anterior apartat 2 passa a ser l'apartat 3, amb la redacció següent:

«2. Els organismes de conca han de donar trasllat a les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme de les dades i els estudis disponibles sobre avingudes, per tal que es tinguin en compte en la planificació del sòl i, en particular, en les autoritzacions d'usos que s'acordin en les zones inundables.

3. El Govern, per un reial decret, pot establir les limitacions en l'ús de les zones inundables que consideri necessàries per garantir la seguretat de les persones i els béns. Els consells de Govern de les comunitats autònomes poden establir, a més a més, normes complementàries d'aquesta regulació.»

Cinquè. Es crea un nou capítol V en el títol I, amb la rúbrica següent: «De les aigües procedents de la dessalació», que està compost per l'article 12 bis, amb el contingut següent:

«Article 12 bis.

1. Qualsevol persona física o jurídica pot fer l'activitat de dessalació d'aigua de mar, amb les corresponents autoritzacions administratives prèvies respecte als abocaments que siguin procedents, a les condicions d'incorporació al domini públic hidràulic i als requisits de qualitat segons els usos als quals es destini l'aigua.

2. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de les autoritzacions i les concessions demanials que siguin necessàries d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i les altres que siguin procedents d'acord amb la legislació sectorial aplicable si a l'activitat de dessalació s'associen altres activitats industrials regulades, així com les derivades dels actes d'intervenció i ús del sòl.

Les autoritzacions i les concessions que hagin d'atorgar dos o més òrgans o organismes públics de l'Administració General de l'Estat s'han de trametre en un únic expedient, en la forma que es determini per reglament.

3. La dessalació d'aigües continentals se sotmet al règim que preveu aquesta Llei per a l'explotació del domini públic hidràulic.»

Sisè. Es crea l'article 13 bis, amb el contingut següent:

«Article 13 bis.

1. Totes les persones físiques o jurídiques tenen dret a accedir a la informació en matèria d'aigües en els termes que preveu la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret a la informació en matèria de medi ambient, i, en particular, a la informació sobre abocaments i qualitat de les aigües.

2. Els membres dels òrgans de govern i administració dels organismes de conca tenen dret a obtenir tota la informació disponible en l'organisme respectiu en les matèries pròpies de la competència dels òrgans de què formin part.»

Setè. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 20, que tenen el contingut següent:

«1. Els organismes de conca, amb la denominació de confederacions hidrogràfiques, són organismes autònoms dels que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrits, a efectes administratius, al Ministeri de Medi Ambient.

2. Els organismes de conca disposen d'autonomia per regir i administrar els interessos que els siguin confiats; per adquirir i alienar els béns i els drets que puguin constituir el seu propi patrimoni; per contractar i obligar-se i per exercir davant els tribunals qualsevol gènere d'accions, sense altra limitació que les imposades per les lleis. Els seus actes i resolucions posen fi a la via administrativa.»

«4. Els organismes de conca es regeixen per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i altres disposicions d'aplicació als organismes autònoms de l'Administració General de l'Estat, així com per aquesta Llei i pels reglaments dictats per al seu desplegament i execució.»

Vuitè. S'introdueix un nou apartat f) a l'article 22, i l'anterior apartat f) passa a ser l'apartat g) amb la redacció següent:

«f) La realització, en l'àmbit de les seves competències, de plans, programes i accions que tinguin com a objectiu una gestió adequada de les demandes, a fi de promoure l'estalvi i l'eficiència econòmica i ambiental dels diferents usos de l'aigua mitjançant l'aprofitament global i integrat de les aigües superficials i subterrànies, d'acord, si s'escau, amb les previsions de la planificació sectorial corresponent.

g) La prestació de qualsevol classe de serveis tècnics relacionats amb el compliment de les seves finalitats específiques i, quan els sigui sol·licitat, l'assessorament a l'Administració General de l'Estat, a les comunitats autònomes, a les corporacions locals i a altres entitats públiques o privades, així com als particulars.»

Novè. El text de l'article 23 es converteix en l'apartat 1 d'aquest article, i es creen els apartats 2, 3 i 4; per això l'article 23 té la redacció següent:

«Article 23.

1. Els organismes de conca i les comunitats autònomes poden establir una col·laboració mútua en l'exercici de les seves competències respectives, especialment mitjançant la incorporació de les comunitats a la Junta de Govern dels organismes esmentats, segons determina aquesta Llei.

2. Els organismes de conca poden subscriure convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes, les administracions locals i les comunitats d'usuaris per a l'exercici de les seves competències respectives, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

3. Els expedients, que tramitin els organismes de conca en l'exercici de les seves competències substantives sobre la utilització i l'aprofitament del domini públic hidràulic, s'han de sotmetre a l'informe previ de les comunitats autònomes perquè manifestin, en el termini i els supòsits que es determinin per reglament, el que considerin oportú en matèries de la seva competència. Les autoritzacions i les concessions sotmeses a aquest tràmit d'informe previ no estan subjectes a cap altra intervenció ni autorització administrativa respecte al dret a utilitzar el recurs, llevat que així ho estableixi una llei estatal, sens perjudici de les autoritzacions o les llicències exigibles per altres administracions públiques en relació amb l'activitat de què es tracti o en matèria d'intervenció o ús de sòl. Al mateix tràmit d'informe s'han de sotmetre els plans, els programes i les accions a què es refereix l'article 22, apartat f).

4. Les confederacions hidrogràfiques han d'emetre l'informe previ, en el termini i els supòsits que es determinin per reglament, sobre els actes i els plans que les comunitats autònomes hagin d'aprovar en l'exercici de les seves competències, entre altres, en matèria de medi ambient, ordenació del territori i urbanisme, espais naturals, pesca, muntanyes, regadius i obres públiques d'interès regional, sempre que aquests actes i plans afectin el règim i l'aprofitament de les aigües continentals o els usos permesos en terrenys de domini públic hidràulic i en les seves zones de servitud i policia, tenint en compte, a aquests efectes, el que preveu en la planificació hidràulica i en les planificacions sectorials aprovades pel Govern. L'informe s'entén favorable si no s'emet en el termini indicat. Aquesta norma també és aplicable als actes i les ordenances que aprovin les entitats locals en l'àmbit de les seves competències.

No és necessari l'informe que preveu el paràgraf anterior en el cas d'actes dictats en aplicació d'instruments de planejament que hagin estat objecte de l'informe previ corresponent per la Confederació Hidrogràfica.»

Desè. L'apartat b) de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«b) L'Administració General de l'Estat compta amb una representació de quatre vocals com a

mínim, un de cada un dels ministeris de Medi Ambient; d'Agricultura, Pesca i Alimentació; d'Indústria i Energia; i de Sanitat i Consum, i un representant de l'Administració tributària de l'Estat, en el cas que per conveni s'encomani a aquesta Administració la gestió i la recaptació en la conca de les exaccions que preveu aquesta Llei.»

Onzè. Es modifica la redacció de l'article 26, que té el contingut següent:

«Article 26.

Correspon a la Junta de Govern:

a) Aprovar els plans d'actuació de l'organisme, la proposta de pressupost i conèixer-ne la liquidació.

b) Acordar, si s'escau, les operacions de crèdit necessàries per a finalitats concretes relatives a la seva gestió, així com per finançar les actuacions incloses en els plans d'actuació, amb els límits que es determinin per reglament.

c) Adoptar els acords que corresponguin en l'exercici de les funcions que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, així com els relatius als actes de disposició sobre el patrimoni dels organismes de conca.

d) Preparar els assumptes que s'hagin de sotmetre al Consell d'Aigua de la conca.

e) Aprovar, amb l'informe previ del Consell de l'Aigua de la conca, les modificacions sobre l'amplada de les zones de servitud i de policia que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

f) Declarar aqüífers sobreexplotats o en risc d'estar-ho, determinar els perímetres de protecció dels aqüífers subterranis d'acord amb el que assenyalava l'article 54 d'aquesta Llei, aprovar les mesures de caràcter general que preveu l'article 53 i ser escoltada en el tràmit d'audiència en l'organisme de conca a què es refereix l'article 56. Així mateix, li correspon l'adopció de les mesures per a la protecció de les aigües subterranies davant les intrusions d'aigües salines a què es refereix l'article 91 d'aquesta Llei.

g) Adoptar les decisions sobre comunitats d'usuaris a què es refereixen els articles 73.4 i 74.4.

h) Promoure les iniciatives sobre zones humides a què es refereixen els apartats 5 i 6 de l'article 103.

i) Informar, a iniciativa del president, les propostes de sanció per infraccions greus o molt greus quan els fets de què es tracti tinguin una transcendència especial per a la bona gestió del recurs en l'àmbit de la conca hidrogràfica.

j) Aprovar, si s'escau, criteris generals per determinar les indemnitzacions per danys i perjudicis ocasionats al domini públic hidràulic, d'acord amb l'article 110 d'aquesta Llei.

k) Proposar al Consell de l'Aigua de la conca la revisió del pla hidrològic corresponent.

l) I, en general, deliberar sobre els assumptes que siguin sotmesos a la seva consideració pel seu president o per qualsevol dels seus membres.»

Dotzè. Es modifica la redacció de l'article 27, que té el contingut següent:

«Article 27.

Els presidents dels organismes de conca han de ser nomenats i cessats pel Consell de Ministres

a proposta del ministre de Medi Ambient. Els nomenaments s'han d'ajustar al que estableix l'article 18.2 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Tretzè. Es modifica la redacció de l'article 30, amb el contingut següent:

«Article 30.

Les juntes d'explotació tenen com a finalitat coordinar, respectant els drets derivats de les concessions i autoritzacions corresponents, l'explotació de les obres hidràuliques i dels recursos d'aigua del conjunt de rius, riu, tram de riu o unitat hidrogeològica, els aprofitaments dels quals estiguin especialment interrelacionats. Les propostes formulades per les juntes d'explotació en l'àmbit de les seves competències s'han de traslladar, als efectes que preveu l'article 28.1, al president de l'organisme de conca.

La constitució de les juntes d'explotació, en què els usuaris han de participar majoritàriament en relació amb els seus interessos respectius en l'ús de l'aigua i al servei prestat a la comunitat, s'ha de determinar per reglament.

S'ha de promoure la constitució de juntes d'explotació conjunta d'aigües superficials i subterrànies en tots els casos en què els aprofitaments d'unes i altres aigües estiguin clarament interrelacionats.»

Catorzè. S'afegeix un apartat e) a l'article 34 amb el text següent:

«e) Les entitats locals el territori de les quals coincideixi totalment o parcialment amb el de la conca han d'estar representades en funció de l'extensió o el percentatge del territori afectat per la conca hidrogràfica.»

Quinzè. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 38, de la manera següent:

«1. La planificació hidrològica té com a objectius generals aconseguir el bon estat ecològic del domini públic hidràulic i la satisfacció de les demandes d'aigua, l'equilibri i harmonització del desenvolupament regional i sectorial, incrementar les disponibilitats del recurs, protegir-ne la qualitat, economitza-ne l'ús i racionalitzar-ne els usos en harmonia amb el medi ambient i els altres recursos naturals.»

«4. Els plans hidrològics s'han d'elaborar en coordinació amb les diferents planificacions sectorials que les afectin, tant respecte als usos de l'aigua com als del sòl, i especialment amb el que estableix la planificació de regadius i altres usos agraris.»

Setzè. Es modifica l'article 44, amb el contingut següent:

«Article 44.

1. Tenen la consideració d'obres hidràuliques d'interès general i són de competència de l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les conques a què es refereix l'article 19 d'aquesta Llei:

a) Les obres que siguin necessàries per a la regulació i la conducció del recurs hídric, per tal de garantir la disponibilitat i l'aprofitament de l'aigua en tota la conca.

b) Les obres necessàries per al control, la defensa i la protecció del domini públic hidràulic,

sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes, especialment les que tinguin com a objecte fer front a fenòmens catastròfics com les inundacions, les sequeres i altres situacions excepcionals, així com la prevenció d'avingudes vinculades a obres de regulació que afectin l'aprofitament, la protecció i la integritat dels béns de domini públic hidràulic.

c) Les obres de correcció hidrologicoforestal l'àmbit territorial de les quals afecti més d'una comunitat autònoma.

d) Les obres de proveïment, potabilització i desalació la realització de les quals afecti més d'una comunitat autònoma.

2. La resta d'obres hidràuliques han de ser declarades d'interès general per llei.

3. No obstant el que assenyala l'apartat anterior, poden ser declarades obres hidràuliques d'interès general mitjançant real decret:

a) Les obres hidràuliques que preveu l'apartat 1 en les quals no concorrin les circumstàncies que aquest preveu, a sol·licitud de la comunitat autònoma en el territori del qual s'ubiquin, quan per les seves dimensions o el seu cost econòmic tinguin una relació estratègica en la gestió integral de la conca hidrogràfica.

b) Les obres necessàries per a l'execució de plans nacionals, diferents dels hidrològics però que hi guardin relació, sempre que el mateix pla atribueixi la responsabilitat de les obres a l'Administració General de l'Estat, a sol·licitud de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui.

4. La declaració com a obres hidràuliques d'interès general de les infraestructures necessàries per a les transferències de recursos, a què es refereix la lletra c), apartat 1, de l'article 43 d'aquesta Llei, només es pot fer per la norma legal que aprovi o modifiqui el Pla hidrològic nacional.»

Dissetè. Es modifica l'apartat 4 de l'article 51 i s'introdueix un nou apartat 6, amb els continguts següents:

«4. En extingir-se el dret concessional, reverteixen en l'Administració competent gratuïtament i lliures de càrregues totes les obres que hagin estat construïdes dins del domini públic hidràulic per a l'explotació de l'aprofitament, sens perjudici del compliment de les condicions que estipula el document concessional.»

«6. La vigència dels contractes de cessió de drets d'ús de l'aigua a què es refereix l'article 61 bis és la que estableixin les parts en aquests contractes. En tot cas, l'extinció del dret a l'ús privatiu del cedent implica automàticament la caducitat del contracte de cessió.»

Divuitè. Es modifica la redacció de l'apartat 1 de l'article 53 i s'hi afegeix un apartat 4, amb els continguts següents:

«1. L'organisme de conca, quan així ho exigeixi la disponibilitat del recurs, pot fixar el règim d'explotació dels embassaments establerts en els rius i dels aquífers subterrànies, règim al qual s'ha d'adaptar la utilització coordinada dels aprofitaments existents. També es pot fixar el règim d'explotació conjunta de les aigües superficials i dels aquífers subterrànies.»

«4. Els organismes de conca han de determinar, en el seu àmbit territorial, els sistemes de control efectiu dels cabals d'aigua utilitzats i dels abocaments al domini públic hidràulic que s'hagin d'es-

tablir per garantir el respecte als drets existents, permetre la planificació i administració correctes dels recursos, i assegurar la qualitat de les aigües. A aquest efecte, i a instàncies de l'organisme de conca, els titulars de les concessions administratives d'aigües i tots aquells que per qualsevol altre títol tinguin dret al seu ús privatiu, estan obligats a instal·lar i mantenir els sistemes de mesurament corresponents que garanteixin la informació necessària sobre els cabals d'aigua efectivament utilitzats i, si s'escau, retornats.

S'ha d'establir per reglament la forma de còmput dels cabals efectivament aprofitats quan es tracti de cabals sobrants d'altres aprofitaments.

Les comunitats d'usuaris també poden exigir l'establiment dels mateixos sistemes de mesurament als comuners o als grups de comuners que s'hi integren.

L'obligació d'instal·lar i mantenir sistemes de mesurament també és exigible als qui efectuïn qualsevol mena d'abocaments en el domini públic hidràulic.

Els sistemes de mesurament han de ser instal·lats en el punt que determini l'organisme de conca amb l'audiència prèvia als usuaris. Les comunitats d'usuaris poden sol·licitar la instal·lació d'un únic sistema de mesurament de cabals per als aprofitaments de conjunts d'usuaris interrelacionats.

Les mesures que preveu aquest apartat poden ser adoptades per l'organisme competent de la comunitat autònoma, en coordinació amb l'organisme de conca, quan així li ho hagin encomanat.»

Dinovè. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 54, amb els continguts següents:

«1. L'organisme de conca competent, escoltat el Consell de l'Aigua, pot declarar que els recursos hidràulics subterranis d'una zona estan sobreexplotats o en risc d'estar-ho. En aquestes zones l'organisme de conca, d'ofici o a proposta de la comunitat d'usuaris o l'òrgan que la substitueixi, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 79, ha d'aprovar, en el termini màxim de dos anys des de la declaració, un pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer o la unitat hidrogeològica. Fins a l'aprovació del pla, l'organisme de conca pot establir les limitacions d'extracció que siguin necessàries com a mesura preventiva i cautelar.

Aquest pla ha d'ordenar el règim d'extraccions per aconseguir una explotació racional dels recursos i pot establir la substitució de les captacions individuals preexistents per captacions comunitàries, i transformar, si s'escau, els títols individuals, amb els seus drets inherents, en un col·lectiu que s'ha d'ajustar al que disposa el Pla d'ordenació.»

«3. Així mateix, a fi de protegir les aigües subterranies davant riscos de contaminació, l'organisme de conca pot determinar perímetres de protecció de l'aqüífer o la unitat hidrogeològica en què cal l'autorització de l'organisme de conca per a la realització d'obres d'infraestructura, extracció d'àrids o altres activitats i instal·lacions que puguin afectar-lo.»

Vintè. S'afegeixen els apartats 7 i 8 a l'article 57, amb els continguts següents:

«7. Els cabals ecològics o les demandes ambientals no tenen el caràcter d'ús a efectes del que preveu aquest article i els següents, i s'han de considerar com una restricció que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació. En tot cas, també s'ha d'aplicar als cabals mediambientals

la regla sobre supremacia de l'ús per a proveïment de poblacions que preveu el paràgraf final de l'apartat 3 de l'article 58. Els cabals ecològics s'han de fixar en els plans hidrològics de conca. Per al seu establiment, els organismes de conca han de fer estudis específics per a cada tram de riu.

8. L'atorgament d'una concessió no eximeix el concessionari de l'obtenció de qualsevol altre tipus d'autorització o llicència que, d'acord amb les altres lleis, s'exigeixi per a la seva activitat o instal·lacions.»

Vint-i-unè. Es modifica l'apartat 4 de l'article 58, que queda redactat de la manera següent:

«4. Dins de cada classe, en cas d'incompatibilitat d'usos, són preferides aquelles que tinguin més utilitat pública o general, o aquelles que introdueixin millores tècniques que facin que hi hagi un menor consum d'aigua o que en millorin el manteniment o la qualitat.»

Vint-i-dosè. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 59 i es crea un nou apartat 5, amb els continguts següents:

«2. L'aigua que es concedeixi queda adscrita als usos que indica el títol concessional, i no pot ser aplicada a altres de diferents, ni a terrenys diferents si es tracta de regs, amb l'excepció del que preveu l'article 61 bis.»

«4. Quan el destí de les aigües sigui el reg, el titular de la concessió també ho ha de ser de les terres a les quals estigui destinada l'aigua, sens perjudici de les concessions atorgades a les comunitats d'usuaris i del que estableix l'article següent. La concessió per a reg pot preveure l'aplicació de l'aigua a diferents superfícies alternativament o successivament o preveure un perímetre màxim de superfície dins del qual el concessionari pot regar unes superfícies o altres.

5. L'organisme de conca pot atorgar concessions col·lectives per a reg a una pluralitat de titulars de terres que s'integrin mitjançant conveni en una agrupació de regants, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 73. En aquest supòsit, l'atorgament del nou títol concessional comporta la caducitat de les concessions per a reg preexistents de les quals siguin titulars els membres de l'agrupació de regants en les superfícies objecte del conveni.»

Vint-i-tresè. Es modifica l'apartat 4 de l'article 60, amb la redacció següent:

«4. Les obres i les instal·lacions que no hagin revertit en l'Administració competent passen, si s'escau, a la titularitat del nou concessionari.»

Vint-i-quatrè. Es crea un nou article 61 bis, amb el contingut següent:

«Article 61 bis.

1. Els concessionaris o els titulars d'algun dret a l'ús privatiu de les aigües poden cedir amb caràcter temporal a un altre concessionari o titular de dret del mateix rang o superior segons l'ordre de preferència que estableixi el pla hidrològic de la conca corresponent o, si no n'hi ha, l'article 58 d'aquesta Llei, amb l'autorització administrativa prèvia, la totalitat o una part dels drets d'ús que els corresponguin. El volum anual susceptible de cessió no pot superar en cap cas el realment utilitzat pel cedent. S'han d'establir per reglament les normes per calcular-ne el volum anual, prenent com a refe-

rència el valor mitjà del cabal realment utilitzat durant la sèrie d'anys que es determinin, corregit, si s'escau, d'acord amb la dotació que el pla hidrològic de conca fixi com a objectiu i el bon ús de l'aigua, sense que en cap cas es pugui cedir un cabal superior al concedit. Els concessionaris o els titulars de drets d'usos privatis de caràcter no consumptiu no poden cedir els seus drets per a usos que no tinguin aquesta consideració.

2. Els contractes de cessió han de ser formalitzats per escrit i posats en coneixement de l'organisme de conca i de les comunitats d'usuaris a què pertanyin el cedent i el cessionari, mitjançant el trasllat de la còpia del contracte, en el termini de quinze dies des de la signatura. S'entenen autoritzats, sense que fins aleshores produeixin efectes entre les parts, en el termini d'un mes a comptar de la notificació efectuada a l'organisme de conca, si aquest organisme no hi formula oposició quan es tracti de cessions entre membres de la mateixa comunitat d'usuaris, i en el termini de dos mesos en la resta dels casos. Quan la cessió de drets es refereixi a una concessió per a regadius i usos agraris, l'organisme de conca ha de donar trasllat de la còpia del contracte a la comunitat autònoma corresponent i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, perquè n'emetin l'informe previ en l'àmbit de les seves competències respectives en el termini de deu dies.

3. L'organisme de conca pot no autoritzar la cessió de drets d'ús de l'aigua, mitjançant resolució motivada, dictada i notificada en el termini assenyalat, si aquesta afecta negativament el règim d'explotació dels recursos en la conca, els drets de tercers, els cabals mediambientals, l'estat o la conservació dels ecosistemes aquàtics, o si incompleix alguns dels requisits que assenyalat aquest article, sense que això doni lloc a dret a cap indemnització per part dels afectats. També pot exercir en aquell termini un dret d'adquisició preferent de l'aprofitament dels cabals a cedir, i rescatar els cabals de qualsevol ús privatiu.

4. Els adquirents dels drets que dimanen de la cessió se subroguen en les obligacions que corresponguin al cedent davant l'organisme de conca respecte a l'ús de l'aigua.

5. La cessió de drets d'ús de l'aigua pot comportar una compensació econòmica que s'ha de fixar de comú acord entre els contractants i s'ha d'explicitar en el contracte. Es pot establir per reglament l'import màxim de la compensació esmentada.

6. Els cabals que siguin objecte de cessió es computen com a cabals d'ús efectiu de la concessió als efectes d'evitar la possible caducitat del títol concessional del cedent.

7. En cas de cessions entre usuaris d'aigua per a reg, ha de constar en el contracte la identificació expressa dels predis que el cedent renuncia a regar o es compromet a regar amb menys dotació durant la vigència del contracte, així com la dels predis que l'adquirent ha de regar amb el cabal cedit.

8. Quan la realització material de les cessions acordades requereixi la utilització d'instal·lacions o infraestructures hidràuliques de les quals siguin titulars tercers, el seu ús s'estableix per lliure acord entre les parts. En cas que les instal·lacions o les infraestructures hidràuliques necessàries siguin de titularitat de l'organisme de conca, o bé aquest organisme en tingui encomanada l'explotació, els contractants han de sol·licitar, alhora que traslladen la còpia del contracte per a la seva autorització, la determinació del règim d'utilització d'aquestes

instal·lacions o infraestructures, així com la fixació de les exaccions econòmiques que corresponguin d'acord amb la legislació vigent. Si per a la realització material de les cessions acordades és necessari construir noves instal·lacions o infraestructures hidràuliques, els contractants han de presentar, alhora que sol·liciten l'autorització, el document tècnic que defineixi adequadament les dites obres i instal·lacions. Quan les aigües cedides s'hagin de destinar al proveïment de poblacions, també s'ha de presentar l'informe de l'autoritat sanitària sobre la idoneïtat de l'aigua per a aquest ús.

L'autorització del contracte de cessió no implica per ella mateixa l'autorització per a l'ús o la construcció d'infraestructures a què es refereix aquest apartat. La resolució de l'organisme de conca sobre l'ús o la construcció d'infraestructures a què es refereix el paràgraf anterior és independent de la decisió que adopti sobre l'autorització o no del contracte de cessió, i no s'hi ha d'aplicar els terminis a què es refereix l'apartat 2 anterior.

9. L'incompliment dels requisits que estableix aquest article és causa per acordar la caducitat del dret concessional del cedent.

10. Els organismes de conca han d'inscriure els contractes de cessió de drets d'ús de l'aigua al Registre d'Aigües al qual es refereix l'article 72, tal com es determini per reglament. Posteriorment, es poden inscriure, a més a més, en el Registre de la propietat, en els folis oberts a les concessions administratives afectades.

11. En les situacions que regulen els articles 53, 54 i 56 d'aquesta Llei, i en aquelles altres que es determinin per reglament perquè hi concorren causes anàlogues, es poden constituir centres d'intercanvi de drets d'ús de l'aigua mitjançant acord del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Medi Ambient. En aquest cas, els organismes de conca queden autoritzats per fer ofertes públiques d'adquisició de drets d'ús de l'aigua per cedir-los posteriorment a altres usuaris mitjançant el preu que el mateix organisme ofereixi. La comptabilitat i el registre de les operacions que s'efectuïn a l'empara d'aquest precepte s'han de portar separatament respecte a la resta d'actes en què puguin intervenir els organismes de conca.

Les comunitats autònomes poden instar els organismes de conca a fer les adquisicions a què es refereix el paràgraf anterior per atendre finalitats concretes d'interès autonòmic en l'àmbit de les seves competències.

Les adquisicions i les alienacions del dret a l'ús de l'aigua que es duguin a terme d'acord amb aquest apartat han de respectar els principis de publicitat i lliure concurrència i s'han de portar a terme d'acord amb el procediment i els criteris de selecció que es determinin per reglament.

12. Quan raons d'interès general ho justifiquin, el ministre de Medi Ambient pot autoritzar expressament, amb caràcter temporal i excepcional, cessions de drets d'ús de l'aigua que no respectin les normes sobre prelació d'usos a què es refereix l'apartat 1.

13. Les competències de l'Administració hidràulica a què es refereix aquest article han de ser executades en les conques intracomunitàries per l'Administració hidràulica de la comunitat autònoma corresponent.

14. Només es poden utilitzar infraestructures que interconnectin territoris de diferents plans

hidrològics de conca per transaccions que regula aquest article si el Pla hidrològic nacional o les lleis singulars reguladores de cada transvasament així ho han previst. En aquest cas, la competència per autoritzar l'ús d'aquestes infraestructures i el contracte de cessió correspon al Ministeri de Medi Ambient, i s'entenen desestimades les sol·licituds de cessió un cop transcorreguts els terminis previstos sense que s'hagi notificat la resolució administrativa.»

Vint-i-cinquè. S'afegeix un paràgraf segon a l'article 69.2, amb el contingut següent:

«La incoació dels expedients sobre aprofitaments d'àrids s'ha de notificar als òrgans responsables del domini públic marítim terrestre de la mateixa conca perquè aquests puguin optar pel seu ús en la regeneració del litoral que sempre és preferent sobre qualsevol altre possible ús privat.»

Vint-i-sisè. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 71, amb la redacció següent:

«4. En cas de concessions i autoritzacions en matèria de regadius o altres usos agraris, és preceptiu un informe de la comunitat autònoma corresponent i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en relació amb les matèries pròpies de la seva competència i, especialment, respecte a la seva possible afecció als plans d'actuació existents.»

Vint-i-setè. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 74, amb els continguts següents:

«1. Les comunitats d'usuaris tenen el caràcter de corporacions de dret públic, adscrites a l'organisme de conca, que ha de vetllar pel compliment dels seus estatuts o les seves ordenances i pel bon ordre de l'aprofitament. Han d'actuar d'acord amb els procediments que estableixen aquesta Llei, els seus reglaments i els seus estatuts i ordenances, d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de desembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els estatuts i les ordenances de les comunitats d'usuaris han d'incloure la finalitat i l'àmbit territorial de la utilització dels béns del domini públic hidràulic, regular la participació i la representació obligatòria, en relació amb els seus interessos respectius, dels titulars actuals i successius de béns i serveis i dels participants en l'ús de l'aigua; i obligar que tots els titulars contribueixin a satisfer en una proporció equitativa les despeses comunes d'explotació, conservació, reparació i millora, així com els cànon i les tarifes que corresponguin. Els estatuts i les ordenances de les comunitats, en la mesura que han estat acordats per la seva junta general, han d'establir les previsions corresponents a les infraccions i les sancions que puguin ser imposades pel jurat d'acord amb el costum i el procediment propis d'aquests, i garantir els drets d'audiència i defensa dels afectats.»

Vint-i-vuitè. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 4 de l'article 76, amb el contingut següent:

«d) Executar en l'àmbit de les seves competències les funcions que els siguin atribuïdes per les lleis o que puguin assumir en virtut dels convenis que subscriu amb l'organisme de conca.»

Vint-i-novè. El text de l'article 79 es converteix en l'apartat 1 d'aquest article i es creen els apartats 2 i 3, motiu pel qual l'article 79 té la redacció següent:

«1. Els usuaris d'una mateixa unitat hidrogeològica o d'un mateix aquífer estan obligats, a requeriment de l'organisme de conca, a constituir una comunitat d'usuaris, corresponent a l'organisme esmentat, a instància de part o d'ofici, determinar-ne els límits i establir el sistema d'utilització conjunta de les aigües.

2. En els aquífers declarats sobreexplotats o en risc d'estar-ho en aplicació de l'apartat 1 de l'article 54 d'aquesta Llei, és obligatòria la constitució d'una comunitat d'usuaris. Si transcorreguts sis mesos des de la data de la declaració de sobreexplotació no s'ha constituït la comunitat d'usuaris, l'organisme de conca, l'ha de constituir d'ofici, o encomanar-ne les funcions amb caràcter temporal a un òrgan representatiu dels interessos concurrents.

3. Els organismes de conca poden subscriure convenis amb les comunitats d'usuaris d'aigües subterrànies, per tal d'establir la col·laboració d'aquestes en les funcions de control efectiu del règim d'explotació i respecte als drets sobre les aigües. En aquests convenis es pot preveure, entre altres coses, la substitució de les captacions d'aigües subterrànies preexistents per captacions comunitàries, així com el suport econòmic i tècnic de l'organisme de conca a la comunitat d'usuaris per al compliment dels termes del conveni.»

Trentè. Es modifica la redacció de l'article 84, en el sentit següent:

«Article 84.

Són objectius de la protecció del domini públic hidràulic:

- Prevenir el deteriorament de l'estat ecològic i la contaminació de les aigües per assolir un bon estat general.
- Establir programes de control de qualitat en cada conca hidrogràfica.
- Impedir l'acumulació de compostos tòxics o perillosos en el subsòl capaços de contaminar les aigües subterrànies.
- Evitar qualsevol altra acumulació que pugui ser causa de degradació del domini públic hidràulic.
- Recuperar els sistemes aquàtics associats al domini públic hidràulic.

S'han d'establir per reglament els nivells de qualitat corresponents als estats que indica l'apartat a) i els terminis per assolir-los.»

Trenta-unè. El text actual de l'article 87 passa a ser el seu apartat 1 i es creen els apartats 2 i 3, amb el contingut següent:

«2. La delimitació aprovada declara la possessió i la titularitat dominical a favor de l'Estat, i dóna lloc a la fitació.

3. La resolució d'aprovació de la delimitació és títol suficient per rectificar les inscripcions del Registre de la Propietat que la contradueixen, en la forma i les condicions que es determinin per reglament, sempre que en l'expedient hi hagi intervingut el titular registral, d'acord amb la legislació hipotecària. Aquesta resolució també és títol suficient perquè l'Administració immatriculi els béns de domini públic quan ho consideri convenient. En tot cas, els titulars dels drets inscrits afectats poden exercir les accions que considerin pertinents en

defensa dels seus drets, i la reclamació judicial corresponent és susceptible d'anotació preventiva.»

Trenta-dosè. Es modifica la redacció de l'article 89, que té el contingut següent:

«Article 89.

Queda prohibida amb caràcter general, i sens perjudici del que disposa l'article 92, qualsevol activitat susceptible de provocar la contaminació o la degradació del domini públic hidràulic i en particular:

a) Acumular residus sòlids, runa o substàncies, sigui quina sigui la seva naturalesa i el lloc en què es dipositiu, que constitueixin o puguin constituir un perill de contaminació de les aigües o de degradació del seu entorn.

b) Efectuar les accions sobre el medi físic o biològic afecte a l'aigua, que constitueixin o puguin constituir una degradació del medi.

c) L'exercici d'activitats dins dels perímetres de protecció, fixats en els plans hidrològics, quan puguin constituir un perill de contaminació o degradació del domini públic hidràulic.»

Trentè tercer. Es modifica l'article 90, que té la redacció següent:

«Article 90.

Els organismes de conca, en les concessions i les autoritzacions que atorguin, han d'adoptar les mesures necessàries per fer compatible l'aprofitament respecte del medi ambient i garantir els cabals ecològics o les demandes ambientals que preveu la planificació hidrològica.

En la tramitació de concessions i autoritzacions que afectin el domini públic hidràulic que puguin implicar riscos per al medi ambient, és preceptiva la presentació d'un informe sobre els possibles efectes nocius per al medi, del qual s'ha de donar trasllat a l'òrgan ambiental competent perquè es pronunciï sobre les mesures correctores que, a judici seu, s'hagin d'introduir com a conseqüència de l'informe presentat. Sens perjudici dels supòsits en què sigui obligatori d'acord amb el que preveu la normativa vigent, en els casos en què l'organisme de conca presumeixi l'existència d'un risc greu per al medi ambient, ha de sotmetre també a la consideració de l'òrgan ambiental competent la conveniència d'iniciar el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.»

Trenta-quatrè. Es modifica la redacció de l'article 92, amb el contingut següent:

«Article 92.

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren abocaments els que s'efectuïn directament o indirectament en les aigües continentals, així com a la resta del domini públic hidràulic, sigui quin sigui el procediment o la tècnica utilitzada. Queda prohibit amb caràcter general l'abocament directe o indirecte d'aigües i de productes residuals susceptibles de contaminar les aigües continentals o qualsevol altre element del domini públic hidràulic, llevat que es compti amb l'autorització administrativa prèvia.

2. L'autorització d'abocament té com a objecte la consecució del bon estat ecològic de les aigües, d'acord amb les normes de qualitat, els objectius ambientals i les característiques d'emissió i immisió establertes per reglament en aplicació d'aquesta

Llei. Aquestes normes i objectius poden ser concretats per a cada conca pel pla hidrològic respectiu.

S'entén per bon estat ecològic de les aigües aquell que es determina a partir d'indicadors de qualitat biològica, fisicoquímics i hidromorfològics, inherents a les condicions naturals de qualsevol ecosistema hídic, en la forma i amb els criteris d'avaluació que es determinin per reglament.

3. Quan s'atorgui una autorització o se'n modifiquin les condicions es poden establir terminis i programes de reducció de la contaminació per a l'adequació progressiva de les característiques dels abocaments als límits que s'hi fixin.

4. L'autorització d'abocament no eximeix de qualsevol altra que sigui necessària d'acord amb altres lleis per a l'activitat o la instal·lació de què es tracti.»

Trenta-cinquè. Es modifica la redacció de l'article 93, amb el contingut següent:

«Article 93.

1. Les autoritzacions d'abocaments han d'establir les condicions en què s'han de fer, en la forma que es determini per reglament.

En tot cas, han d'especificar les instal·lacions de depuració necessàries i els elements de control del seu funcionament, així com els límits quantitius i qualitius que s'imposin a la composició de l'efluent i l'import del cànon de control de l'abocament que defineix l'article 105.

2. Les autoritzacions d'abocament tenen un termini màxim de vigència de cinc anys, renovables successivament sempre que compleixin les normes de qualitat i els objectius ambientals exigibles en cada moment. En cas contrari, poden ser modificades o revocades d'acord amb el que disposen els articles 96 i 97.

3. A efectes de l'atorgament, la renovació o la modificació de les autoritzacions d'abocament, el sol·licitant ha d'acreditar davant l'Administració hidràulica competent, en els termes que s'estableixin per reglament, l'adequació de les instal·lacions de depuració i dels elements de control del seu funcionament a les normes i els objectius de qualitat de les aigües. Així mateix, amb la periodicitat i en els terminis que s'estableixin per reglament, els titulars d'autoritzacions d'abocament han d'acreditar davant l'Administració hidràulica les condicions en què fan aquests abocaments.

Les dades que s'han d'acreditar davant l'Administració hidràulica d'acord amb aquest apartat, poden ser certificades per les entitats que s'homologuin a aquest efecte, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

4. Les sol·licituds d'autoritzacions d'abocament de les entitats locals han de contenir, en tot cas, un pla de sanejament i control d'abocaments a col·lectors municipals. Les entitats locals estan obligades a informar l'Administració hidràulica sobre l'existència d'abocaments en els col·lectors locals de substàncies tòxiques i perilloses regulades per la normativa sobre qualitat de les aigües.»

Trentè sisè. Es modifica la redacció de l'article 96, amb el contingut següent:

«Article 96.

1. L'organisme de conca pot revisar les autoritzacions d'abocament en els casos següents:

a) Quan sobrevinguin circumstàncies que, si haguessin existit anteriorment, n'haurien justificat la denegació o l'atorgament en termes diferents.

b) Quan es produeixi una millora en les característiques de l'abocament i així ho sol·liciti l'interessat.

c) Per adequar l'abocament a les normes i els objectius de qualitat de les aigües que siguin aplicables en cada moment i, en particular, a les que per a cada riu, tram de riu, aquífer o massa d'aigua disposin els plans hidrològics de conca.

2. En casos excepcionals, per raons de sequera o en situacions hidrològiques extremes els organismes de conca poden modificar, amb caràcter general, les condicions d'abocament a fi de garantir els objectius de qualitat.»

Trenta-setè. Es modifica la redacció de l'article 97, amb el contingut següent:

«Article 97.

1. Comprovada l'existència d'un abocament no autoritzat, o que no compleixi les condicions de l'autorització, l'organisme de conca ha de fer les actuacions següents:

a) Incoar un procediment sancionador i de determinació del dany causat a la qualitat de les aigües.

b) Liquidar el cànon de control d'abocament, de conformitat amb el que estableix l'article 105.

2. Complementàriament, l'organisme de conca pot acordar la iniciació dels procediments següents:

a) De revocació de l'autorització d'abocament, quan n'hi hagi, per al cas d'incompliment d'alguna de les seves condicions.

b) D'autorització de l'abocament, si no n'hi ha, quan aquest sigui susceptible de legalització.

c) De declaració de caducitat de la concessió d'aigües en els casos especialment qualificats d'incompliment de les condicions o d'inexistència d'autorització, dels quals resultin danys molt greus en el domini públic hidràulic.

3. Les revocacions i les declaracions de caducitat acordades d'acord amb l'apartat anterior no donen dret a indemnització.»

Trenta-vuitè. Es modifica la redacció de l'article 101, amb el contingut següent:

«Article 101.

1. El Govern ha d'establir les condicions bàsiques per a la reutilització de les aigües, i precisar la qualitat exigible a les aigües depurades segons els usos previstos.

2. La reutilització de les aigües procedents d'un aprofitament requereix la concessió administrativa com a norma general. No obstant això, en cas que la reutilització sigui sol·licitada pel titular d'una autorització d'abocament d'aigües ja depurades, només es requereix una autorització administrativa, en què s'han d'establir les condicions necessàries complementàries de les recollides en l'autorització prèvia d'abocament.

3. Qualsevol persona física o jurídica que hagi obtingut una concessió de reutilització d'aigües es pot subrogar per la via contractual amb el titular de l'autorització d'abocament d'aquelles aigües, en l'esmentada titularitat, amb assumptió de les obligacions que aquesta comporti, incloses la depuració i la satisfacció del cànon de control d'abocament. Aquests contractes han de ser autoritzats per l'organisme de conca corresponent, als efectes

del canvi de titular de l'autorització d'abocament. En cas que la concessió s'hagi atorgat respecte a aigües efluentes d'una planta de depuració, les relacions entre el titular d'aquesta planta i el d'aquella concessió també han de ser regulades mitjançant un contracte que ha de ser autoritzat per l'organisme de conca corresponent.

4. Les persones físiques o jurídiques que assumeixin les obligacions a què es refereix l'apartat anterior poden sol·licitar la modificació de l'autorització d'abocament existent prèviament, a fi d'adaptar-la a les noves condicions d'abocament. Per a la seva revisió, cal tenir en consideració el volum i la qualitat de l'efluent que s'aboqui al domini públic hidràulic després de la reutilització.

5. En tot cas, l'abocament final de les aigües reutilitzades s'ha d'adaptar al que preveu aquesta Llei.»

Trenta-novè. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 103, amb el tenor següent:

«4. Els organismes de conca i l'Administració ambiental competent han de coordinar les seves actuacions per a la conservació, la protecció eficaç, la gestió sostenible i la recuperació de les zones humides, especialment d'aquelles que tinguin un interès natural o paisatgístic.»

Quarantè. Es modifica la redacció de l'article 104, amb el contingut següent:

«Article 104.

1. L'ocupació, utilització o aprofitament dels béns del domini públic hidràulic inclosos en els apartats b) i c) de l'article 2 d'aquesta Llei, que requereixin concessió o autorització administrativa, meriten a favor de l'organisme de conca competent una taxa denominada cànon d'utilització de béns del domini públic hidràulic, destinada a la protecció i la millora d'aquest domini. Els concessionaris d'aigües estan exempts del pagament del cànon per l'ocupació o la utilització dels terrenys de domini públic necessaris per portar a terme la concessió.

2. La meritació de la taxa es produeix amb l'atorgament inicial i el manteniment anual de la concessió o autorització i és exigible en la quantitat que correspongui i en els terminis que assenyalin les condicions d'aquesta concessió o autorització.

3. Són subjectes passius del cànon els concessionaris o les persones autoritzades o, si s'escau, els qui se subroguin en lloc d'aquells.

4. La base imposable de l'exacció, l'ha de determinar l'organisme de conca segons els casos següents:

a) En cas d'ocupació de terrenys del domini públic hidràulic, pel valor del terreny ocupat, prenent com a referència el valor de mercat dels terrenys contigus.

b) En cas d'utilització del domini públic hidràulic, pel valor d'aquesta utilització o del benefici que se n'hagi obtingut.

c) En cas d'aprofitament de béns del domini públic hidràulic, pel valor dels materials consumits o la utilitat que reporti l'aprofitament.

5. El tipus de gravamen anual és del 5 per 100 en els casos que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, i del 100 per 100 en el cas de la lletra c), que s'apliquen sobre el valor de la base imposable que resulti en cada cas.

6. En el cas de conques intercomunitàries, aquest cànon ha de ser recaptat per l'organisme

de conca o bé per l'Administració tributària de l'Estat, en virtut de conveni amb aquell organisme. En aquest segon cas, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i ha d'informar-lo periòdicament tal com es determini per la via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.»

Quaranta-unè. Es modifica la redacció de l'article 105, amb el contingut següent:

«Article 105.

1. Els abocaments al domini públic hidràulic estan gravats amb una taxa destinada a l'estudi, el control, la protecció i la millora del medi receptor de cada conca hidrogràfica, que s'anomena cànon de control d'abocaments.

2. Són subjectes passius del cànon de control d'abocaments els qui portin a terme l'abocament.

3. L'import del cànon de control d'abocaments és el producte del volum d'abocament autoritzat pel preu unitari de control d'abocament. Aquest preu unitari es calcula multiplicant el preu bàsic per metre cúbic per un coeficient de majorització o minoració, que s'ha d'establir per reglament en funció de la naturalesa, les característiques i el grau de contaminació de l'abocament, així com per millorar la qualitat ambiental del medi físic en què s'aboca.

El preu bàsic per metre cúbic es fixa en 2 pessetes/metre cúbic per a l'aigua residual urbana i en 5 pessetes/metre cúbic per a l'aigua residual industrial. Aquests preus bàsics es poden revisar periòdicament en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

El coeficient de majorització del preu bàsic no pot ser superior a 4.

4. El cànon de control d'abocaments es merita el 31 de desembre, coincidint el període impositiu amb un any natural, llevat de l'exercici en què es produeixi l'autorització de l'abocament o el seu cessament; en aquest cas, el cànon es calcula proporcionalment al nombre de dies de vigència de l'autorització en relació amb el total de l'any. Durant el primer trimestre de cada any natural, s'ha de liquidar el cànon corresponent a l'any anterior.

5. En el cas de conques intercomunitàries aquest cànon ha de ser recaptat per l'organisme de conca o bé per l'Administració tributària de l'Estat, en virtut d'un conveni amb aquell organisme. En aquest segon cas, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i ha d'informar periòdicament aquest organisme tal com es determini per la via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.

6. Quan es comprovi l'existència d'un abocament el responsable del qual no tingui l'autorització administrativa a què es refereix l'article 92, amb independència de la sanció que correspongui, l'organisme de conca ha de liquidar el cànon de control d'abocaments pels exercicis no prescrits, calculant-ne l'import per procediments d'estimació indirecta d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

7. El cànon de control d'abocaments és independent dels cànon o les taxes que puguin establir les comunitats autònomes o les corporacions locals per finançar les obres de sanejament i depuració.»

Quaranta-dosè. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 106, i es creen els nous apartats 6 i 7, que tenen la redacció següent:

«1. Els beneficiats per les obres de regulació de les aigües superficials o subterrànies, finançades totalment o parcialment amb càrrec a l'Estat, han de satisfer un cànon de regulació destinat a compensar els costos de la inversió que suporti l'Administració estatal i atendre les despeses d'exploració i conservació d'aquestes obres.

2. Els beneficiats per altres obres hidràuliques específiques finançades totalment o parcialment a càrrec de l'Estat, incloses les de correcció del deteriorament del domini públic hidràulic, derivat de la seva utilització, han de satisfer per la disponibilitat o l'ús de l'aigua una exacció denominada "tarifa d'utilització de l'aigua", destinada a compensar els costos d'inversió que suporti l'Administració estatal i a atendre les despeses d'exploració i conservació d'aquestes obres.»

«5. En el supòsit de conques intercomunitàries, les exaccions que preveu aquest article han de ser gestionades i recaptades per l'organisme de conca, o bé per l'Administració tributària de l'Estat, en virtut d'un conveni amb aquell organisme. En aquest segon cas, l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i ha d'informar periòdicament aquest organisme en la forma que es determini per la via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.

6. L'organisme liquidador dels cànon i les exaccions ha d'introduir un factor corrector de l'import que s'ha de satisfer, segons que el beneficiat per l'obra hidràulica consumeixi en quantitats superiors o inferiors a les dotacions de referència fixades en els plans hidrològics de conca o, si s'escau, en la normativa que reguli la respectiva planificació sectorial, especialment en matèria de regadius o altres usos agraris. Aquest factor corrector consisteix en un coeficient a aplicar sobre la liquidació, que no pot ser superior a 2 ni inferior a 0,5, d'acord amb les regles que es determinin per reglament.

7. L'organisme de conca ha d'aprovar i emetre les liquidacions que regula aquest article en l'exercici al qual correspongui.»

Quaranta-tresè. S'afegeix l'apartat 3 a l'article 107, amb el contingut següent:

«3. El pagament de les exaccions que preveu aquesta Llei, quan els obligats a pagar-les estiguin agrupats en una comunitat d'usuaris o una organització representativa, es pot fer per mitjà d'aquestes comunitats o entitats, que queden facultades amb aquesta finalitat per portar a terme la recaptació corresponent, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Quaranta-quatrè. Es modifica l'apartat a) i es crea l'apartat h) de l'article 108, que tenen els continguts següents:

«a) Les accions que causin danys als béns de domini públic hidràulic i a les obres hidràuliques.»

«h) L'obertura de pous i la instal·lació en aquests d'instruments per a l'extracció d'aigües subterrànies sense disposar prèviament de concessió o d'autorització de l'organisme de conca per a l'extracció de les aigües.»

Quaranta-cinquè. Es modifica l'apartat 2 de l'article 109, amb el contingut següent:

«2. La sanció de les infraccions lleus i menys greus correspon a l'organisme de conca. En relació amb les primeres s'ha d'establir per reglament un procediment abreujat i sumari, respectant els principis que estableix el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. És competència del ministre de Medi Ambient la sanció de les infraccions greus i queda reservada al Consell de Ministres la imposició de multes per infraccions molt greus.»

Quaranta-sisè. S'afegeix l'apartat 2 a l'article 111, amb el contingut següent:

«2. Per garantir l'eficàcia de la resolució final que es pugui dictar, es poden adoptar, amb caràcter provisional, les mesures cautelars que siguin necessàries per evitar la continuació de l'activitat infractora, com el segellament d'instal·lacions, aparells, equips i pous i el cessament d'activitats.»

Quaranta-setè. Es crea un nou títol VIII, amb la rúbrica «De les obres hidràuliques», compost pels articles 114 al 120, que tenen els continguts següents:

«Article 114.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per obra hidràulica la construcció de béns que tinguin naturalesa immoble destinada a la captació, l'extracció, la dessalació, l'emmagatzematge, la regulació, la conducció, el control i l'aprofitament de les aigües, així com el sanejament, la depuració, el tractament i la reutilització de les aprofitades i les que tinguin com a objecte la recàrrega artificial d'aqüífers, l'actuació sobre lleres, la correcció del règim de corrents i la protecció contra avingudes, com ara preses, embassaments, canals de sèquies, assuts, conduccions i dipòsits de proveïment a poblacions, instal·lacions de dessalació, captació i bombament, clavegueram, col·lectors d'aigües pluvials i residuals, instal·lacions de sanejament, depuració i tractament, estacions d'aforament, piezòmetres, xarxes de control de qualitat, dics i obres de canalització i defensa contra avingudes, així com les actuacions necessàries per a la protecció del domini públic hidràulic.

Article 115.

1. Les obres hidràuliques poden ser de titularitat pública o privada.

No es pot iniciar la construcció d'una obra hidràulica que comporti la concessió de nous usos de l'aigua, sense que prèviament s'obtingui o es declari la corresponent concessió, autorització o reserva demanials, excepte en cas de declaració d'emergència o de situacions hidrològiques extremes.

A les obres hidràuliques vinculades a aprofitaments energètics també els és aplicable el que preveu la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

2. Són obres hidràuliques públiques les destinades a garantir la protecció, el control i l'aprofitament de les aigües continentals i del domini públic hidràulic, que siguin competència de l'Administració General de l'Estat, de les confederacions hidrogràfiques, de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

3. Són competència de l'Administració General de l'Estat les obres hidràuliques d'interès general.

La gestió d'aquestes obres, la poden fer directament els òrgans competents del Ministeri de Medi Ambient o per mitjà de les confederacions hidrogràfiques. També poden gestionar la construcció i l'explotació d'aquestes obres les comunitats autònomes en virtut d'un conveni específic o d'una comanda de gestió.

4. Són competència de les confederacions hidrogràfiques les obres hidràuliques efectuades amb càrrec als seus fons propis, en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat.

5. La resta de les obres hidràuliques públiques són competència de les comunitats autònomes i de les entitats locals, d'acord amb el que disposin els seus estatuts d'autonomia respectius i les seves lleis de desplegament, i la legislació de règim local.

6. L'Administració General de l'Estat, les confederacions hidrogràfiques, les comunitats autònomes i les entitats locals poden subscriure convenis per realitzar i finançar conjuntament obres hidràuliques de la seva competència.

7. El Ministeri de Medi Ambient i les confederacions hidrogràfiques, en l'àmbit de les seves competències, poden encomanar a les comunitats d'usuaris, a les comunitats generals o a les juntes centrals d'usuaris, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques que els afectin. A aquest efecte, s'ha de subscriure un conveni entre l'Administració i les comunitats o juntes centrals d'usuaris en què es determinin les condicions de la comanda de gestió i, en particular, el seu règim econòmicofinançer.

Així mateix, les comunitats d'usuaris i les juntes centrals d'usuaris poden ser beneficiaris directes, sense concurrència, de concessions de construcció i/o explotació de les obres hidràuliques que els afectin. Un conveni específic entre l'Administració General de l'Estat i els usuaris ha de regular cada obra i fixar, si s'escau, les ajudes públiques associades a cada operació.

8. Als efectes que preveu la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 106, tenen la consideració de despeses de funcionament i conservació les quantitats que s'obliguin a satisfer l'Administració General de l'Estat o les confederacions hidrogràfiques, en virtut d'un conveni subscrit amb un tercer a qui s'hagi atribuït la gestió de la construcció i/o l'explotació d'una obra hidràulica d'interès general, és a dir, concessionari d'aquestes.

Article 116.

1. Les obres hidràuliques d'interès general i les obres i les actuacions hidràuliques d'àmbit supramunicipal, incloses en la planificació hidrològica, i que no exhaureixin la seva funcionalitat en el terme municipal on s'ubiquin, no estan subjectes a llicència ni a qualsevol acte de control preventiu municipal a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

2. Els òrgans urbanístics competents no poden suspendre l'execució de les obres a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior, sempre que s'hagi complert el tràmit d'informe previ, estigui degudament aprovat el projecte tècnic per l'òrgan competent, les obres s'ajustin a aquest projecte o a les seves modificacions i s'hagi fet la comunicació a què es refereix l'apartat següent.

3. El Ministeri de Medi Ambient ha de comunicar a les entitats locals afectades l'aprovació dels projectes de les obres públiques hidràuliques a què es refereix l'apartat 1, a fi que s'iniciï, si s'escau,

el procediment de modificació del planejament urbanístic municipal per adaptar-lo a la implantació de les noves infraestructures o instal·lacions, d'acord amb la legislació urbanística que sigui aplicable en funció de la ubicació de l'obra.

Article 117.

1. L'Administració General de l'Estat, les confederacions hidrogràfiques, les comunitats autònomes i les entitats locals tenen els deures de coordinació recíproca de les seves competències concurrents sobre el medi hídric amb incidència en el model d'ordenació territorial, en la disponibilitat, la qualitat i la protecció d'aigües i, en general, del domini públic hidràulic, així com els deures d'informació i col·laboració mútua en relació amb les iniciatives o els projectes que promoguin.

2. La coordinació i la cooperació a què es refereix l'apartat anterior s'efectua per mitjà dels procediments que estableixen la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic; la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com dels específics que s'hagin previst en els convenis subscrits entre les administracions afectades.

3. Respecte a les conques intercomunitàries, l'aprovació, la modificació o la revisió dels instruments d'ordenació territorial i la planificació urbanística que afectin directament els terrenys previstos per als projectes, les obres i les infraestructures hidràuliques d'interès general que preveuen els plans hidrològics de conca o el Pla hidrològic nacional, requereixen, abans de l'aprovació inicial, l'informe vinculant del Ministeri de Medi Ambient, que ha de versar en exclusiva sobre la relació entre aquestes obres i la protecció i la utilització del domini públic hidràulic i sens perjudici del que prevegin altres lleis aplicables per raons sectorials o mediambientals. Aquest informe s'entén positiu si no s'emet i notifica en el termini de dos mesos.

4. Els terrenys reservats en els plans hidrològics per a la realització d'obres hidràuliques d'interès general, així com els que siguin estrictament necessaris per a la seva possible ampliació, tenen la classificació i la qualificació que es desprengui de la legislació urbanística aplicable i sigui adequada per garantir i preservar la funcionalitat d'aquestes obres, la protecció del domini públic hidràulic i la seva compatibilitat amb els usos de l'aigua i les demandes mediambientals. Els instruments generals d'ordenació i planejament urbanístic han de recollir aquestes classificació i qualificació.

Article 118.

Els projectes d'obres hidràuliques d'interès general s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental en els casos que estableix la legislació d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 119.

1. L'aprovació dels projectes d'obres hidràuliques d'interès general comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i l'adquisició de drets a les finalitats d'expropiació forçosa i ocupació temporal, d'acord amb el que disposa la legislació corresponent.

2. La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació també es refereix als béns i els drets compresos en el replantejament del projecte i en les modificacions d'obres que es puguin aprovar posteriorment.

3. La proposta de declaració d'urgència per a l'ocupació dels béns i els drets afectats per obres hidràuliques d'interès general correspon a l'òrgan competent del Ministeri de Medi Ambient.

4. Quan la realització d'una obra hidràulica d'interès general afecti de manera singular l'equilibri socioeconòmic del terme municipal en què s'ubiqui, s'ha d'elaborar i executar un projecte de restitució territorial per compensar aquesta afecció.

Article 120.

1. La iniciativa per a la declaració d'una obra hidràulica com d'interès general, d'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article 44 d'aquesta Llei, correspon al Ministeri de Medi Ambient, d'ofici o a instància dels qui hi tinguin interès, sens perjudici del que disposen les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 44. Poden instar la iniciació de l'expedient de declaració d'una obra hidràulica com d'interès general, en l'àmbit de les seves competències:

- a) La resta dels departaments ministerials de l'Administració General de l'Estat.
- b) Les comunitats autònomes i les entitats locals.
- c) Les comunitats d'usuaris o les seves organitzacions representatives.

En tot cas, han de ser escoltades en l'expedient corresponent les comunitats autònomes i les entitats locals afectades.

2. Quan es tracti d'obres hidràuliques que tinguin com a finalitat principal els regadius o altres usos agraris, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'informar preceptivament sobre les matèries pròpies de la seva competència, especialment sobre l'adequació del projecte al que estableix la planificació nacional de regadius vigent.

3. Per declarar una obra hidràulica d'interès general, s'ha de ponderar l'adequació del projecte a les exigències mediambientals, tenint especialment en compte la compatibilitat dels usos possibles i del manteniment de la qualitat de les aigües.

4. L'expedient de declaració d'una obra hidràulica com d'interès general ha d'incloure una proposta de finançament de la construcció i l'exploració de l'obra, així com un estudi sobre els cànons i les tarifes que han de satisfer els beneficiaris. A aquests efectes, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'emetre informe sobre l'expedient.»

Quaranta-vuitè. El text de la disposició addicional tercera es converteix en l'apartat 1, i s'hi afegeix un nou apartat 2, per la qual cosa la disposició addicional esmentada ha de tenir la redacció següent:

«1. Aquesta Llei no produeix efectes derogatoris pel que fa a la legislació que actualment s'aplica en el territori de la comunitat autònoma de les Canàries, que subsisteix mentre aquesta no dicti altres normes. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els articles que defineixen el domini públic estatal i aquells que signifiquin la modificació o la derogació de les disposicions que conté el Codi Civil són aplicables a les Canàries, d'acord amb la singularitat que li confereix el seu dret especial.

2. Les actuacions en obres d'interès general a les Canàries comprenen la dessalació, la reutilització o qualsevol altre tipus d'obra hidràulica que, per la seva dimensió o el seu interès públic o social, suposi una iniciativa essencial per al manteniment

d'uns nivells adequats de disponibilitat de l'aigua en les diverses illes. Aquestes actuacions han de ser proposades per l'Administració de la comunitat autònoma i la seva execució, convinguda amb l'Administració General de l'Estat.»

Quaranta-novè. S'afegeix una nova disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Terminis en expedients sobre domini públic hidràulic.*

Als efectes que preveu l'article 42.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció que en fa la Llei 4/1999, de modificació de l'anterior, els terminis per resoldre i notificar la resolució en els procediments que regula aquesta Llei són els següents:

1. Procediments relatius a concessions del domini públic hidràulic, llevat dels que preveu l'article 61 bis, divuit mesos.
2. Procediments d'autorització d'usos del domini públic hidràulic, sis mesos.
3. Procediments sancionadors i altres actuacions referents al domini públic hidràulic, un any.»

Disposició addicional primera. *Mesures complementàries derivades del període de sequera comprès entre 1992 i 1995.*

1. S'indemnitzen en la quantitat de les quotes i recàrrecs meritats de la tarifa d'utilització de l'aigua i del cànon de regulació corresponents a l'exercici de 1995 i anteriors els titulars d'explotacions agràries que hagin hagut de satisfer els cànon esmentats i les tarifes, diferits en virtut de l'article 6 del Reial decret llei 3/1992, de 22 de maig; de l'article 3.3 del Reial decret llei 8/1993, de 21 de maig; de l'article 1 del Reial decret llei 2/1994, de 4 de gener; de l'article 3.1 del Reial decret llei 6/1994, de 27 de maig; i de l'article 3.1 de la Llei 8/1996, de 15 de gener, per la qual s'adopten mesures urgents per reparar els efectes produïts per la sequera.

2. Les explotacions agràries de regadius beneficiàries de les indemnitzacions que estableix l'apartat anterior són les incloses en els àmbits territorials afectats per la sequera, en què s'hagin produït reduccions de més del 50 per 100 en les dotacions d'aigua habitualment disponibles per als regadius, segons el que estableixen les disposicions legals esmentades i les normes dictades en el seu desplegament.

Disposició addicional segona. *Aqüífers sobreexplotats.*

1. En els aqüífers declarats sobreexplotats o en risc d'estar-ho, es poden atorgar concessions d'aigües subterrànies que permetin l'extracció del recurs només en circumstàncies de sequera prèviament constatades per la Junta de Govern de l'organisme de conca i d'acord amb el pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer.

2. Els drets d'aprofitament de l'article 52.2 i els drets sobre aigües privades a què es refereix la disposició transitòria tercera de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, estan subjectes a les restriccions derivades del pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer o les limitacions que, si s'escau, s'estableixin en aplicació de l'article 56, en els mateixos termes previstos per als concessionaris d'aigües, sense dret a indemnització.

Disposició addicional tercera. *Ministeri de Medi Ambient.*

Totes les referències que conté la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, s'han d'entendre efectuades al Ministeri de Medi Ambient.

Disposició addicional quarta. *Obres de millora d'infraestructura hidràulica del delta de l'Ebre.*

Una vegada finalitzat el pla d'obres de millora d'infraestructura hidràulica del delta de l'Ebre, sens perjudici de les competències de l'Administració Hidràulica de l'Estat, l'Administració Hidràulica de Catalunya, en la part de la conca de l'Ebre situada en el territori d'aquesta comunitat autònoma, ha d'executar les obres que permetin millorar l'aprofitament dels recursos de la conca que preveu la Llei 18/1981, d'1 de juliol, d'actuacions en matèria d'aigües a Tarragona, amb càrrec al percentatge del cànon ingressat que determini de manera definitiva el Pla hidrològic nacional.

Disposició transitòria única. *Cànon de control d'abocaments.*

1. El cànon de control d'abocaments entra en vigor l'1 de gener de l'any 2001. Fins a aquesta data, és vigent el cànon d'abocament que estableix l'article 105 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

2. El que preveu l'apartat 5 de l'article 105 per gestió i recaptació del cànon de control d'abocament en les conques intercomunitàries és aplicable a les conques intracomunitàries sense traspàs de competències.

Disposició final primera.

El Govern i el ministre de Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les normes reglamentàries que requereixi el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de dictar un reial decret legislatiu en què es refongui i s'adapti la normativa legal existent en matèria d'aigües.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23951 *CORRECCIÓ d'errada a la Llei 33/1999, de 18 d'octubre, sobre concessió de crèdits extraordinaris per un import total de 30.435.217.623 pessetes, per atendre insuficiències de crèdit en els exercicis 1997 i 1998, per les subvencions que s'efectuen per cobrir les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge.* («BOE» 300, de 16-12-1999.)

Havent observat una errada en el text de la Llei 33/1999, de 18 d'octubre, sobre concessió de crèdits